

Thora Davidsen.

—o—

Jeg husker hende den Dag, da Nebs Mølle fik sin Indvielse til Feriehjem for Handels- og Kontoristforeningen.

Det var en tidlig Foraarsdag. I Haven blomstrede de første Anemoner, det spirede og groede — der var Sol over Nebs Mølle.

Vogne kørte frem foran Døren med Indvielsesgæster, Biler truttede ind i Gaarden, Flaget vajede — der var Fest over Nebs Mølle.

Men Sjælen i alt dette, det var Thora Davidsen.

Over hendes lille, ivrige og impulsive Skikkelse var der noget af Foraarets Kraft til at bryde igennem, selv der, hvor Jorden er haard og frossen. Hun ejede en vaarlig Glæde i sit Sind over at kunne gøre godt, at kunne komme andre til Hjælp, en Glæde, der virkede som Sol og gav Grøde til de Foretagender, hun kastede sig ind i.

Thora Davidsen var alle Dage den selverhvervende Kvindes Ven — hun var det lige til det sidste.

Hvad har hun ikke udrettet for de unge Kvinder i Handels- og Kontoristforeningen, i hvis Bestyrelse hun sad i 21 Aar, fra Foreningen blev stiftet — de sidste Aar som Formand.

Hun kendte Vanskelighederne for den unge selverhvervende Kvinde; hun forstod Betydningen af, at der blev skaffet lyse, hyggelige Forhold for hende, naar Arbejdstiden var forbi. Hun forstod Feriehjemmets Værdi, og hun erkendte, at Boligspørgsmaalet er af en uoverskuelig Betydning for de unge enligt stillede. Med den Styrke, der var hende egen, var hun til det sidste optaget af Planerne indenfor Kvindernes Boligselskab.

Ogsaa Børnene tænkte hun paa. Hun sad i Bestyrelsen for Feriekolonierne, Nora Mortensens Minde. Og hvor Thora Davidsen sad i Bestyrelsen, der blev det altid med en stor personlig Insats.

Der er Mennesker, der kan gennemføre betydningsfulde Ting uadtill, men de har vanskeligt ved at opretholde deres gode Principper i dagligt Liv og Omgang.

Saadan var det ikke med Thora Davidsen, dertil havde hun for mange af sit Folks smukke patriarkalske Egenskaber — det ved den Kreds af Kvinder at fortælle om, som gennem Aarene har haft hende til Arbejdsgiver i den kendte Forretning paa Østergade. Hun havde Interesse for sine Undergivne i en Grad, som hører til Undtagelserne.

Et rigt Forraad af Hjertets Følelser — tilsyneladende uopslideligt — havde hun at tage af. Fra dagligt Liv og Interesse udadtil, blev der Hjerterum tilovers til en stor Venneskare, der holdt til i dette i god Forstand gammeldags Søsterhjem, hvor det vil blive tomt for den ene af de tre Søstre, der nu er tilbage.

Mange er de, som med Tak vil give Thora Davidsens Minde en smuk Plads i deres Erindring.

A.

Første Møde.

De nye Ægteskabslove.

—o—

Den 28. Marts havde Husmoderforeningen og D. K.s Københavnskreds indbudt til Møde i Kvindelig Læseforening, et Møde, der delvis maa betragtes som det første praktiske Udslag af D. K.s Planer om i videst mulig Udstrækning at give Medlemmerne Lejlighed til at sætte sig ind i de betydningsfuldeste Lovforslag, som længe er fremkommet i dansk Lovgivning.

Maa Samlingen om det paatænkte Oplysningsarbejde komme til at staa i Forhold til denne Aftens Interesse, da kan man kun lykønske de Mænd og Kvinder, der faar det Hverv at give Indsigt i de nye Loves Betydning.

Salen var overfyldt af et videbegærligt Publikum, og Mødets Forløb resulterede i et belærende Foredrag, holdt med overlegen Klogskab og Myndighed af Øjenlæge Estrid Hein, eneste danske kvindelige Medlem af Familieretskommissionen, og — et dunderende Sammenstød mellem Repræsentanter for det engang hævdvundne og dem, der vil søge Udveje til Egne, hvor det menneskelige Liv skulde kunne leves i en Atmosfære, der er i Overensstemmelse med Tidens Krav og Udvikling.

Som Repræsentant for det fra Fæd-

rene nedarvede viste Magister Harald Nielsen sig som en hadefuld Modstander af de nye Ægteskabslove med en forbenet Tillid til, at det gamle, prøvede med alle paaviselige Fejl er bedre end det ny, uprøvede, hvor menneskelig Tanke har gjort sit yderste for at afhjælpe gamle Fejls Misère.

De Hovedpunkter i de nye Ægteskabslove, som Estrid Hein gennemgik i sit Foredrag, er kendt af K. og Sf.s Læsere gennem de Artikler, hun har skrevet her i Bladet d. 15. og 30. Januar. Hun betonedes atter, at det har været Kommissionens enstemmige Ønske til Grund for den nye Lov at lægge Ægtefællers Ligestillethed i økonomisk og retslig Henseende, samt med Hensyn til Mands og Hustrus Forældremyndighed.

Faderens afgørende Stemme i Tilfælde af Uenighed, den mest ægteskabsødelæggende Uretfærdighed i nugældende Retsvæsen, vil blive afskaffet. Begge Ægtefæller vil i de Tilfælde, hvor det er umuligt for dem at komme til Enighed, kunne bringe deres Sag frem til Øvrighedens Afgørelse.

Det var vel i særlig Grad dette Forhold, der bragte Magisteren til at udslynge sin Banstraale. Han erklærede de nye Ægteskabslove for det mest revolutionære Lovforslag, naar undtages visse bolsjevistiske Foreteelser, som er fremkommet i Europa. Forslagets Aand betyder Afskaffelse af Patriarkatet — en Ophævelse af alt, hvad Civilisationen paa denne Grundvold har opbygget gennem Tiderne; det vil føre til et for Manden uantageligt Konkubinats — hans eneste Ret bliver at befrugte og betale. Men det kunde jo være, at Manden under de Forhold vil forstaa, at det er en daarlig Transaktion at gifte sig, og derved bliver dette Lovforslag et Spørgsmaal om Folkets Bevarelse, da en tiltagende Barnløshed vil være dets naturlige Følge.

Den Hensynsløshed hvormed Magister Harald Nielsen for frem, bragte Uro i Salen. Professor Bentzon, Formanden for Familieretskommissionen, maatte begynde sit Indlæg i Diskussionen med Henstilling til Publikum om, at betvinge deres Antipati mod det udtalte Standpunkt og roligt høre, hvad Taleren havde at sige. Det havde ganske vist været vanskeligt nok for ham selv at være en rolig Tilhører, men det maatte forstaaes, at det, der her var bleven sagt, var Udtryk for